

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ब्रह्मणः क्षयं निवासं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सारस्वतानां तीर्थानां वर्गं न कुरुक्षेत्रं महात्म्यज्ञापनार्थं तदपि तत्र मृत्तानामन्येषामपि स्वर्गं तिप्रदं किमु तक्षत्रध

ततस्तमभ्यनुज्ञाप्य प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ जगाम त्रिदिवं भूयः क्षिप्रं बलनिषूदनः ॥ १५ ॥ एवमेतद्यदुश्रेष्ठं कुरुक्षेत्रं राजर्षिणापुरा ॥ शक्रेण चाभ्यनुज्ञातं ब्रह्माद्यैश्च सुरै
स्तथा ॥ १६ ॥ नातः परतरं पुण्यं भूमेः स्थानं भविष्यति ॥ इहतपस्यंति ये केचित्तपः परमकं नराः ॥ १७ ॥ देहत्यागेन ते सर्वे यास्यंति ब्रह्मणः क्षयं ॥ येषु नः पुण्यभाजो वै
दानं दास्यंति मानवाः ॥ १८ ॥ तेषां सहस्रगुणितं भविष्यत्यचिरेण वै ॥ ये चेह नित्यं मनुजानि वत्स्यंति शुभैषिणः ॥ १९ ॥ यमस्य विषयं ते तु न द्रक्ष्यंति कदाचन ॥
यक्ष्यंति ये च क्रतुभिर्महद्भिर्मनुजैश्चराः ॥ २० ॥ तेषां त्रिविष्टपे वा सो यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ अपि चात्र स्वयं शक्रो जगौ गाथां सुराधिपः ॥ २१ ॥ कुरुक्षेत्रं निबद्धां वै
तां शृणुष्व हलायुध ॥ पांसवोऽपि कुरुक्षेत्रे चाद्वायुना समुदीरिताः ॥ २२ ॥ सुरर्षभा ब्राह्मणसत्तमाश्च तथा नृगाद्या न रदेव मु
ख्याः ॥ इष्ट्वा महर्हिः क्रतुभिर्नृसिंहसंत्यज्य देहान् सुगतिं प्रपन्नाः ॥ २३ ॥ तरंतु कारंतु कुर्यादंतरं राम हृदानां च मचक्रुः कस्य च ॥ एतत्कुरुक्षेत्रं समंततं पंचकं प्रजाप
तेरुत्तरवेदिरुच्यते ॥ २४ ॥ शिवं महापुण्यमिदं दिवौकसां सुसंमतं सर्वगुणैः समन्वितं ॥ अतश्च सर्वे निहतानृपारणे यास्यंति पुण्यांगं तिमक्षयांसदा ॥ २५ ॥ इत्यु
वाच स्वयं शक्रः सह ब्रह्मादिभिस्तदा ॥ तच्चानुमोदितं सर्वं ब्रह्म विष्णुमहेश्वरैः ॥ २६ ॥ इति श्रीम० शल्यपर्वतर्गतग० बलदेवती० सारस्व० कुरुक्षेत्रकथने त्रि
पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ वैशंपायन उवाच कुरुक्षेत्रं तोदृष्ट्वा दत्त्वा दायांश्च सात्वतः ॥ आश्रमं सुमहद्विव्यमगमज्जनमेजय ॥ १ ॥
मधूकाम्रवणोऽपि तं पुष्पक्षत्रोऽपि संकुलं ॥ चिरविल्वयुतं पुण्यं पनसार्जुनसंकुलं ॥ २ ॥ तं दृष्ट्वा यादवश्रेष्ठः प्रवरं पुण्यलक्षणं ॥ पप्रच्छ तानृषीन्सर्वान्कस्याश्रमवरस्त्व
यं ॥ ३ ॥ ते तु सर्वे महात्मान मचूचूरा ज न हलायुधं ॥ शृणु विस्तरशो राम यस्यायं पूर्वमाश्रमः ॥ ४ ॥ अत्र विष्णुः पुरा देवस्तत्तवांस्तप उत्तमं ॥ अत्रास्य विधिवद्यज्ञाः
सर्वे वृत्ताः सनातनाः ॥ ५ ॥ अत्र ब्राह्मणी सिद्धा कौमारब्रह्मचारिणी ॥ योगयुक्ता दिव्या तातपः सिद्धा तपस्विनी ॥ ६ ॥ बभूव श्रीमती राजनशां दिल्यस्य महा
त्मनः ॥ सुता धृतव्रता साध्वी नियता ब्रह्मचारिणी ॥ ७ ॥ सा तु तस्वा तपो घोरं दुश्चरं स्त्रीजेने न ह ॥ गता स्वर्गं महाभागा देव ब्राह्मण पूजिता ॥ ८ ॥ श्रुत्वा कृषीणां वच
नमाश्रमं तं जगाम ह ॥ कृषींस्तान् भिवाद्याथ पार्थ्वे हि मवतोच्युतः ॥ ९ ॥ संध्याकार्याणि सर्वाणि निर्वर्त्यारुरुहे चलं ॥ नातिदूरं ततो गत्वानंगं तालध्वजो बली ॥ १० ॥

मैर्णमृत्तानामित्येतदर्थं ते देवोपसंहरन् दर्शयति अतश्चेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि नै० भा० त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ कुरुक्षेत्रमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥